

Abstrakt

Cílem předkládané diplomové práce je na základě analýzy dokumentů a realizovaných rozhovorů vyhodnotit, do jaké míry Česká republika naplňuje závazky dané podpisem Pařížské deklarace o efektivnosti rozvojové spolupráce. Popřípadě zjistit faktory, které ovlivňují plnění závazků deklarace.

Jádrem práce je analýza dat poskytované rozvojové spolupráce v návaznosti na pilíře Pařížského protokolu. Těmi jsou: vlastnictví (ownership), sladění (alignment), harmonizace (harmonization), řízení zaměřené na výsledky (managing for results) a vzájemná odpovědnost (mutual accountability). V rámci dvou případových studií jsou analyzovány projekty České rozvojové agentury realizované v období mezi lety 2013 a 2015 v Kambodži a v Palestinském samosprávním území.

Na základě operacionalizace jednotlivých pojmů a následné aplikace vlastního metodického rámce na výstupní data bylo zjišťováno (ne)plnění daných mezinárodních závazků.

Provedeným výzkumem bylo zjištěno spíše nedostatečné plnění závazků v případě Kambodži a naopak beze zbytku úspěšná implementace v případě Palestinského samosprávného území.

Zde sehrál klíčovou roli nový inovativní přístup, kdy jsou projekty realizovány přímo Palestinskou stranou. V případě „klasického“ přístupu v Kambodži lze za kritický označit zejména princip vzájemné odpovědnosti z důvodu nedostatečných kapacit (zejména v oblasti alokace finančních zdrojů) a nedostatečného vedení. Jisté rezervy se nacházejí rovněž v oblasti komunikace mezi jednotlivými aktéry rozvojové spolupráce.

Práce je svého druhu první analýzou naplňování principů Pařížské deklarace v rámci Zahraniční rozvojové spolupráce České republiky (ZRS ČR), a jako taková může sloužit jako základ pro další výzkum. A to jak na poli akademickém, tak v rámci příprav a vyhodnocování ZRS ČR.